

TELEGRAFUL ROMANU.

Telegraful Romanu este Duminică si Joi, la fiecare dăne săptămâni cu adăsuși Poștiorei. — Prenumeratiunea se face în Sibiu la expeditoria fidei, pe afară la c. r. poste la expeditoria fidei, preafară la c. r. poste cu bani ga'ta prin scrisori francate, adrese către expeditoria. Prețiu p'numerațiunei pentru Sibiu este pre'anu 7 fl. v. a., iar pe o jumetate de anu 3 fl. 50 cr.

Nr. 66.

ANULU XXV.

Sibiu 21 Augustu (2 Sept.) 1877.

Pentru celelalte părți ale Transilvaniei si pentru provinciile din Monarhia pre unu anu 8 fl., iera pe o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru straietate pre anu 12 fl., pre o jumetate de anu 6 fl. v. a. Inseratele se platescu pentru antia'ra cu 7 cr. sirulu, pentru a dău'ra cu 5 1/2 cr. sirulu pentru a trei'a repete cu 3 1/2 cr. v. a.

Nr. 2122 Plen.

Publicatiune

Toti acei tineri, cari aspira a fi primiti la cursulu clericalu ori pedagogicu în institutul archidiecebanu, suntu prin acest'a provocati a-si asterne consistoriulu archidiecebanu pâna în 1-a Septembrie a. c. suplicile instruite cu a.) atestatu de botezu, b.) atestatu de scôla, c.) atestatul medicalu despre starea sanetatii, si anume ca n'au nici unu defectu spiritualu sêu corporal, avendu totodata a se presentâ în persoana în 1-a Septembrie la consistoriulu archidiecebanu.

Sibiu, 18 Augustu, 1877.

Dela consistoriulu archidiecebanu gr. or.

Resbelulu.

Anunțiamu trecerea românilor dupa „U. p. A.” pe la Corabi'a. Evnemintele se voru desfășura de aci înainte pe câmpiile Bulgariei mai cu iutiela decum sa le putem înregistra pe tôte în amenuntele lor. Telegraful ne anunțâ înca de mercuri, ca românii din divisiunea Angelescu au datu fatia la Plevn'a cu turcii si ca s'au purtat bravo.

Câ sa tienem în curentulu lucrurilor, încâtu ne este cu putintia pre cetitori despre cele ce se intempla în partea în care operêza românii, ne întorcem la unu datu mai vechiu. Dupa „L'Orient”, care în genere este bine informatu, vomu spune cum s'a pregatitu trecerea pe la Corabi'a si care este scopulu ei.

Corespondentulu specialu alu diurnalulu „L'Orient” în coresp. sea din Nicopoli dela 25/13 Augustu descrie mai întâiu terenulu de pe rip'a drêpta a Dunarei. Elu dice ca dela imbutur'a riului Jantr'a pâna la cea a riuului Isker în Dunare, dealungulu acestui fluviu (Dunarei), pe o estindere mare în lâintrulu Bulgariei, afara de Sistovu si Nicopoli, nu suntu decâtu rari sate miserabile. Totu asiâ este spre Vidinu, afara de Lompalank'a. Facendu o comparatiune între terenulu acest'a cu celu de pe rip'a stânga l'u afla cam egalu cu celu de pe rip'a drêpta si adauge, ca dreptu basa de operatiune pentru armat'a româna, numai Nicopolea respunde esigentiilor strategice. Din acestu motivu românii insistara pe lânga rusi a li se dá acestu locu în exclusiv'a loru posesiune. Cestiunea acest'a a avutu a se decide în 14/26 Augustu între principele Carolu si Marele duce Nicolae în Nicopoli. La ocasiunea acesteia întâlniri a trebuitu sa se decida si ulteriorele arangiamente pentru începerea ostilitatilor din partea românilor în apropierea Plevnei.

Dupa coresp., românii si pâna a se arangia afacerea acest'a au participatu la încaieraturile cele dela 18/30 si 19/31 Iuliu încôce. Asiâ alu treilea regimentu de calarasi de sub colonelulu Polisu, împreuna cu o trupa de cavaleria rusêca, au luat dela turci 239 carutie si siese-spre-diece prinsii.

La Nicopoli avea a se decide cându sa se asiedie podulu peste Dunare, peste care sa trêca a dău'a jumetate a armatei române. În 13/25 Augustu a trecut dela Turnu-Magurele la Nicopolea o brigada de calarasi, destinata a ocupa înaltimile dela Vid pâna la Gigeni spre a aperi trecerea armatei române peste podulu dela Corabi'a.

Acestu podu, se vede ca la datulu

de mai susu, erâ gat'a si, combinata scirea acest'a cu alte, trecerea s'a si facutu. Erâ inse a se mai face unu alu doilea podu pentru români si adeca dela Bechetu la Rahov'a spre a pune mân'a pe forat'ia acest'a, unde turcii au gramaditu multe provisiuni si a cârei nume reamintesc românilor o splendida victoria, reportata asup'r'a turcilor de strabunii lor.

În dilele din urma 2000 români dela Nicopoli aveau sa sustena legatur'a între cei dela Plevn'a si cei ce trecu Dunarea. La Nicopoli au construitu românii o bateria, carea fu laudata si de rusi.

Premitiendu aceste, sa vedemu dupa o alta coresp. a acelui diurnal, situatiunea podului dela Corabi'a. Capulu podului pe rip'a stânga a Dunarei este aprôpe de Salistiôr'a, o jumetate de ora dela Corabi'a. Capulu podului pe rip'a drêpta este la Magur'a. Spatiulu între Salistiôr'a si Magur'a e de 1400 kilometri si podulu peste cele dăne bratie a le Dunarei este purtatu de 120 pontone.

Dela Magur'a se intinde unu siesu parte rovinosu spre sudu, intreruptu de coline pâna la rip'a stânga a Vidulu într'o distantia de năue kilometri în linia drêpta. Siesulu acest'a e ocupatu dejâ de o brigada de calarasi români si de o bateria româna care au trecut înca în 12/24 Augustu dela Turnu-Magurele la Nicopoli, pre cându o brigada de infanteria compusa din alu 8 regimentu din armat'a permanenta si din alu 10 de dorobanti trece pe la Corabi'a. (A trecut dejâ Red.) Restulu înca va trece.

Despre corpulu lui Angelescu ne spune cor. ca e asediatu între Osm'a si Vid, dela Mecic'a pâna la Ribeni si Cariemunitia.

Celelalte trupe române voru ocupa spatiulu între Vid si Isker dela Dunare pâna la înaltimile dela Trstenik. Cor. crede ca românii voru cautâ a ocupa înaltimile cari se intindu dela Gigeni pâna la Giulenci pe Vid si se voru stabili pe densele si celelalte în directiune spre Plevn'a. Scopulu se vede mai de parte din miscările aceste, ca corpurile române au sa apuce pe Osman-pasi'a în côtele aripei stânce si sa-lu separeze de Vidinu.

„L'Orient” în numerulu dela 18/30 Augustu impartasiesce scirile următoare:

Corabi'a, 17/29 Augustu.

Tôta armat'a (Câta nu trecuse? Red. „Tel. Rom.”) sta gat'a a trece peste Dunare. Divisiunile, patru la numeru, voru trece mâne sera pe rip'a drêpta.

Mai la vale scrie aceeasi foia: În diu'a dintâiu a trecerei o scena patriotica a miscatu fôrte tare armat'a.

Soldatii nostri mergeau sa trêca podulu. În momentulu cându cele dintâiu siruri treceau pe dinaintea principelui încungiuratu de statulu seu majoru, dl. Bratianu înaintâ si cu cunoscut'a lui voce plina si sonora a adresatu trupeloru unu discursu magnificu. Efectulu a fostu surprindetoriu. Nici-odata primulu ministru n'a fostu asiâ de bine inspiratu, nici odata n'a fostu o situatiune mai grandioasa. Principele, statulu majoru, insusi ministrulu erau fôrte miscati. Armat'a transportata de entusiasm a continuatu marsiulu seu între strigări de mi

de ori repetite: *Traiesca independenti'a! Traiesca Romania!*

Despre ciocnirea între turci si romani, de carea face amintire „Pol. Corr.”, dice S. d. T., trebuie sa fia fostu o recunoscere mai mare între trupe din brigad'a comandata de colonelulu Cantilli, compusa din regimentulu 5 de linia si doue regimente de dorobanti (?) si din 4 escadrone de calarasi, dislocate la Caremunitia lânga Vidu, a caroru anteposturi stau la Sursule, o ora spre nordu dela Plevn'a si între trupe din corpulu lui Osman pasi'a. Scopulu se vede a fi fostu a cercâ câtu suntu trupele romane de statornice în focu. Prob'a acest'a de focu romani au facut'o într'unu modu care a storsu recunoscintia strainilor. Foile unguresci se potu dara neconturbate desfatâ în bajocurile lor aruncate cu cea mai dejositoare, se întielege pentru ele, trivialitate asup'r'a soldatilor romani.

Din *Gorni-Studen*, unde se afla cartierulu generalu rusescu se publica sub 30 Augustu următoare telegrama oficiala:

În tôte părțile linisce. Principele Romaniei fu denumitu (!?) comandantulu alu fortierulu unite rusesci romane a le departiementulu apusênu. Capulu statulu seu majoru este *Zatoff*.

Alta versiune spune ca principele Carolu numai si-a împreunatu puterea sea armata cu cea rusêca. — Acêsta versiune ni se pare si cea mai demna de credintia.

Tôte scirile despre luarea passului Sipc'a din mânilor rusilor suntu neesacte. Pasulu se afla înca în mânilor rusilor.

„Polit. Cor.” comunica următoare telegrama:

Bucuresci, 27 Augustu.

E positivu ca armat'a româna, sub comand'a principelui Carolu, conformu unei conventiuni cu cartierulu generalu rusescu, va lua parte la campania din Bulgaria.

Românii în consonantia cu acest'a au si construitu unu podu tare la Corabi'a, a cârui capu l'au intaritu fôrte solidu pe rip'a turcêca si l'au ocupatu cu departiementu române detasiate din Nicopoli. Înca în nôptea dela 24 spre 25 Augustu au trecut o brigada de infanteria cu artileria si cavaleria peste podulu dela Corabi'a, pe cându în acela'si tempu au trecut la Turnu-Magurele trei regimente cavaleria româna. De atunci a trecut numai o divisiune româna peste podulu dela Corabi'a.

Unu corp de 6000 turci a plecatu dela Vidinu spre a împedeca trecerea românilor. Acestu corp inse a venit prea târdiu pentru de a respunde problemei se se asiâ s'a întorsu cu tréb'a neispravita inapoi. La trecerea cea dintâiu a trupeloru române a fostu de fatia principele Carolu si min. pres. Ioanu Bratianu.

Se vorbesce ca are sa urmeze unu manifestu din partea lui Carolu adresatu natiunei si armatei române. Colonelulu Gatargiu fu tramisu

de aici la Belgradu spre a arangia unele afaceri militare cu regimulu serbescu. Acel'a e dejâ în Belgradu.

În Giurgiu se observêza de alaltieri încôce o miscare extraordinara. Transporturile de baterii si munitiune nu mai încetêza.

S'a decisu cladirea unui drumu de feru între Fratesci si Zimnicea.

O scrisore.

Unu tineru voluntaru din armat'a româna scrie la „Romania Libera”:

Pentru ca vedu ca numai diurnalulu d-v. se mai preocupa putinu de binele armatei, viu a ve scrie acesteia renduri, pre cari ve rogu sa le publicati.

Vedemu, în colônele tuturor diurnalor române, oferiri de totu felulu pentru societatea Crucii rosie, astfelu ca, deca armat'a româna aru avé jumetate din ômeni raniti prin spitale si ambulante, acesti raniti aru avé sute de bandaje si felu de felu de scufe, cumu si ocale de scama de omu. Acum mai vedu în „Românulu” dela 20 infintiarea unui spitalu de d-nele din Craiova; a-si vrea sa sci pre cine voru sa bage în spitalu si acele ambulante, caci dela mila lui Dumnezeu noi suntemu senatosi, raru se va gasi câte unu omu sêu doi de companie sêu escadronu bolnavi de friguri si bóle usiore, si celu multu vro o 20—25 raniti; apoi pentru 30 sêu 40 ômeni trebuie sa se consume atâtea carpe oferite, si care se voru mai oferite? Avemu bandaje si scama de ajunsu, mi se pare ca doctorii n'au unde sa le mai puna; ceea ce ne trebuie este mâncare buna, ce-va vinisioru, tutunu bunu, etc.

Ce se face cu banii oferiti în folosulu armatei de d. Plaiu, de d-nele din Transilvania etc. etc., cari credu ca se urca pôte la sute de mii de franci? Aru fi multu mai bine cá din acesti bani sa ni se trimita vinu si tutunu bunu, caci destulu suntemu triditi, diu'a arsi de sôre si nôptea topiti de frigu pre malulu Dunarii si mâncati de hordele de tientieri. Turcii suntu ômeni de trêba, caci pâna nu tragemu noi în ei, ei nu tragu în noi, apoi afara de acest'a glôntiele lor nu prea facu multa vatamare cá se avemu nevoie de multa scama si bandaje; pre noi pre cari ne au lovit amu si datu ortulu popii, câte unulu doi lovit mai usioru, nici n'au avutu nevoie sa védia ospiciile si ambulantele cu ochii, caci se vindeca chiaru în infirmeriile corpurilor, prin urmare ceea-ce ve rugamu e cá sa cereti intendentiei sa ne mai slabêca din fasole uscata, pastrama uscata, si brânza cu verni, precum si pâne verde; ci mai bine sa ne dea malaiu, carne si legume verdi, si pe lânga ast'a din banii oferiti de cetieni ce s'au ganditu la noi, sa se mai dea câte putienu vinu bunu, tutunu, cumu si câte o portie suplimentara de rachiu.

Voru fi multi cari voru dice ca pôte nu ne batemu; se insiela caci cum stamu dealungulu Dunarii 24 ore implinite, stamu în fatia turcilor, între sierpi si tientieri arsi de sôre diu'a si topiti de frigu nôptea, distrându-ne numai candu si candu cu câte o lovitura în câte unu fortu suzeranu, ier 24 ore le petrecemu în intorcerea din garda si ducerea ier în avant posturi, ier 18 din 48 ne remanu pentru exercitiu, facerea mamaligei, stergerea munitiei si curatirea hanelor, si pôte un'a sêu dăne ore pentru somnu; prin urmare cu cur'a care o facemu credu ca aru fi higeinicu sa ni se trimita putienu vinu cu care sa uitamu ostentia si

putienu tutunu cu care sa spariemu tien-tiarii.

V'am scrisu astfelu, d le redactoru, cá prin cetirea in diurnalu d.v. sa vada si fratii si parintii nostri ce viétia ducemu: vre-o dóue dile ne au cântatu tunurile, acum numai niste dobitoci de turci au voritu eri a veni a ne atacá. Totu ni se spune mereu ca o sa trecemu Dunarea; primavér'a a trecut cu fragile si círesiele, vér'a cu caise, miere, si prune, pepeni, si totu n'amu pututu trece in Turci'a cá sa mánca'mu pómele care ni se spune ca suntu fórt'e bune in Turci'a; ne este frica sa nu se culéga si víile, si sa n'avemu parte a mánca' din strugurii saditi de credinciosii lui Mohamet.

Eu am scrisu cátu m'a taiatu capulu; adaogati si d.v. ce credeti ca mai e de lipsa, si nu incetati a cere imbunatatiri pentru noi.

Alu d.v. si alu patriei gat'a a o aperá.

Unu voluntarín dela Bechetu.

Iérsi simptome.

Magiarii au patit'o cu meetingurile cá ómenii lui Ulyse cându au desfundatu saculu cu venturile. Au deschisu sírulu meetingurilor pentru turci, pentru-cá sa nu póta impedecá pe cele contrarii pentru rusi si caus'a crestimiloru din orientu. Póte chiaru astadi este unulu serbescu intrunitu la Rum'a séu in altu orasiu locuitu de serbi, unde voru fi representati toti serbii din Ungari'a de sudu. Despre acestu meetingu se afirma ca va primí resolutiunea meetingului croatu din Agram, cu deosebirea ca ei asup'r'a sortiei Erzegovinei si Bosniei nu se voru pronunsiá de locu. — Persóne de influentia la serbi suntu in contr'a acestoru demonstratiuni fára de scopu.

Atitudinea Serbiei din tempulu din urma a datu multu de lucru oficióseloru dela noi. Serbi'a este decisa a intrá in actiune, consiliulu de ministri numai fára unu votu, alu ministrului de justiti'a, s'a pronunsiatu pentru actiune. Eroii nostri din birurile redactiuniloru s'au alarmatu putienu de acést'a „impertinentia“, compatimescu pe serbi pentru lovirile ce au sa le capete din nou; dara numai

amenintia cu ocupatiune cá mai înainte. Si acést'a e unu simptomu. Serbii inse nu iau nici notiia de tóta alarm'a ci se pregatescu si mergu la frontarii.

Diurnalele bucurescene publica respective reproducu urmatoriulu apelu.

Apelulu cátra Franci'a.

Fia-care are inaintea ochiloru imensulu desastru. Armatele nóstre erau farimate séu prisioniere. Fericiti acei'a cari erau morti! Se scie ce avura sa sufere ranitii intr'unu timpu care fu fórt'e riguros. Cátu pentru captivi, transportati cu vestminte nesuficiente intr'o clima aspra unde primeau o hrana cu totulu diferita de aceea cu cari erau obicinuiti, aru fi caditu intr'unu numeru multu mai mare din caus'a lipseloru de totu feliulu, déca, nu li s'aru fi trimesu, din tóte pártile, ajutóre. Patri'a mama fu negresitu aceea care contribuí mai multu. Venira in urma natiunile streine; ele detera in raportu cu mijlócele si temperamentulu loru, dar' tóte contribuira. Aveamu pentru noi simpati'a popóreloru, in lipsa de aceea a guvernloru.

Printre aceste natiuni, un'a mai cu séma se distingea prin abundantia si spontaneitatea tramiteriloru sele. Déjà copii se angagiase in mare numeru cá sa amestece, pe câmpulu de onóre, sângele loru cu acel'a alu apertoriloru Franciei. Cá si la noi, mai multu chiaru decátu la noi, nártiunea desastreloru nóstre gasea tóta lumea incredula, si cându in sfersitu aflá adeverala, atunci consternatiunea érá generala. Loviturile tunurilor trase asup'r'a Parisului, resunau totu asiá de durerosu in inim'a natiunei románe (despre ea vorbim), cátu si in inim'a Franciei, Ah! pentru ce érá ea mica izolata si mai cu séma departata? Si-aru fi oferitu cu bucurie totu sângele si bogatiile pentru a ne scapá. Neputinciósa sa ne ajute intr'unu modu eficace, ea voi sa se serve de o alta arma asiá de putinte in toti timpii: Caritate. Representatiuni teatrale, se organisara, in favórea ranitoru si prisionieriloru francesi; se deschise subscriptiuni; tóta lumea contribuí. Sume

Cá sa véda actualitatea din departare si posteritatea ce presiedinte amu avutu si ce vice-pres. avemu inca la Asociatiunea tranna, reproducemu dupa „Gaz. Trans.“

Discursulu

presiedintelui „Asociatiunei transilvane“ Iacobi Boloja, ténutu cu ocaziunea deschiderei síedintieloru adunárei generale a XVI. la 24 Iuliu st. v. (5 Augustu c. n.) 1877 in Blasiu.

Stralucita adunare! Onorabililoru Domni si frati!! Asiu avea, cá celu ce suntu pána in momentu cá presiedinte alu „Asociatiunei transilvane“ pentru literatur'a romana si cultur'a poporului romanu — a deschide simplamente si indata síedintia adunárei nóstre generali din estu anu, si a priveghiá apoi, cá discutarea si delibérarea asup'r'a tuturoru obiectelor din program'a publicata sa decurga in ordinea cea mai buna, si sub cea mai stricta observare a statuteloru, pre alu caroru temei amu convenitu aci.

In acestu modu asiu satisface oficiulu meu de o parte, iér' de alta parte asiu coresponde póte asteptárei multor'a, la tóta intemplerarea inse de siguru indreptatitei recerintie, de a economisá cu scurtulu tempu, ce ne stá la dispositiune, cátu se póte mai bine, mai cu crutiare.

Déca inse cu tóte acestea amanu pentru vre-o câteva minute deschiderea síedintiei, déca nu dau locu mentionatei discutári si delibérári imediatu dupa convenirea nóstra in acestu pavilionu; déca 'mi permitu a ve molestá — înainte de a fi trecutulu la lucr'u — cu vre-o

câteva cuvinte din partea mea: Ve rogu onorabililoru Domni si frati! sa nu 'mi denegati indulgentia si patientia fratiésca, si sa-mi credeti, ca nu facu acést'a din mancarime de a vorbi ci o facu mai ánteiu: din deosebitulu respectu cátra loculu, in care ne aflámu: din pietate si gratitudine catra cei ce nu numai prin activitatea desvoltata in viétia, déru chiaru si prin asediarea remasitielor loru pamentesci in sinulu pamentului a acestu locu, au asecuratu comunei acesteia romane o mare insemnatate; din deosebita reverentia si stima cátra cei ce si actualminte lucra barbatesce la augmentarea acesteia insemnatati, si in urma: din considerantia importantiei unuia dintre punctele programului nostru, asup'r'a careia voi sa ve tragu tóta atentiunea cu putine cuvinte.

Suntemu in Blasiu Domniloru mei! In alu síese-sprediecele anu alu existentei nóstre, cá Asociatiune transilvana ne aflámu — lauda a totu puternicului cerescu si pamentescu si multumita prudentiei, perseverantiei, vitalitátei romanesci! inca totu cá atare in loculu unde si-a serbatu ea la anulu 1863 a III-a adunare generala sub multu promitétérele auspicii ale unei ere nóue si amica literaturii romane si culturalei poporului romanu, sub prospecte incantátore; ne vedemu Domniloru si fratiloru; dupa patru-sprediecele ani de-si — dorere! nu sub impregiurári cá cele din 1863, dar' totu-si spre nespusa mea bucuria, inca totu cá asociati in aceea comuna opidana si romanésca

considerabile si rufe parasira Romania, destinate soldatiloru nostri in Franci'a si Germani'a. Elanulu érá generalu. Se dedea cá pentru o calamitate nationala.

Astadi, acést'a natiune care fu asiá de generósa pentru noi, in nenorocirile nóstre, se gasesce la rendulu seu in resbelu.

Numerosi raniti suntu déjá cautati in ambulantiile sele. Suntemu in ajunulu mariloru lupte, in care tóta armata romana, 30 pána la 40.000 de ómeni, va fi ingagiata. Mii de raniti, póte voru cadé in sarcina natiunei, cerendu inrigirile cele mai vigilente si mai costisítore. Románii dau in unanimitate, dar' resbelulu este unu minotauru nesatiabilu.

Óra a sositu, pentru cá Franci'a sa platésca sora sele datorita de recunoscentia ce a contractatu in 1870. Nici-odata Franci'a n'a lasatu ne achitata o asemenea datorita. Suntemu siguri ca elanulu va fi datu si ajutórele voru curge.

Correspondentie.

Ni se scrie:

Sighisíor'a 18 Aug. 1877 v.

Dle Redactoru! In 6 Aug. fiindu di de tergu in Cristuru (Székely Keresztur), toti ungurii si secuii din giuru pána aprópe de Ciucu fura convocati la adunare, — Orbán Balázs si Ugron Gábor (celu dintáu din Odorheiu, celu din urma din Székely Keresztur) au ténutu din unu foisioru dela Hotelulu „Coróna“ cuventári diferite pentru inarmare contr'a rusiloru, la care ócaziune s'a cetitu si o epistola a lui Kossuth. — In cuventáriloru acestoru ómeni s'a repetitu mai de multe ori ca: „a fene és pogány muszka a macskákot is lenyeli, tehát menjünk a töröknek segítségre, mert ha a muszka győzni fog reánk kerekedik a sors és velünk is úgy fog bánni!“

Ungurii toti s'au apromisu intre strigate „Vesszsen el a muszka és óláh!“ ca suntu gat'a a-si versá sângele pentru turcu! — Astfelu au facutu *Dni* propagatori si in Odorheifulu sec. in

din Transilvai'a, preste a cárei insemnatate fatia de literatur'a romana si de cultur'a poporului romanu transilvanu, nu e permisu nici unui presiedinte alu Asociatiunei transilvane a trece cu tacerea, mai cu séma atunci cându i-se dá cum mi-se dá mie acum ócaziune, de a vorbi si de a profitá de a vorbi si de aceea insemnatate, chiaru in interesulu celoru-lalte comune transilvane si in avantajulu inreprenderiloru nóstre literarie si culturali.

Auriile pagine, cari decóra in abundantia cartea istoriei locului acestui'a, arátându-ne marile si multele emolumente, ce s'au reversatu din trensulu in deosebite forme si directiuni preste romani transilvani, respirate chiaru si numai fugitivu — asiá cum 'mi voi permite a o face eu, adeca in partea loru cea mai mica, au sa contribue multu la promovarea si la realisarea intentiuniloru nóstre, pentru ca ele — paginile acelea aurie — potu servi si voru servi celoru-lalte comune romane transilvane de modelu, de lufferi ducatori la adevérata fericire.

Blasiulu Domniloru! e loculu, pre care cu dreptu cuventu l'au numitu oratorii adunárei nóstre generali din 1863. „Léganulu inteligentiei“, „palestra museloru romane.“

E afara de tóta indoial'a, ca din vechi tempuri pána bine de curendu numai aici si stemperau romani transilvani setea de scientie mai inalte asia, cum o cere insusirea, natura loru propria.

Numai in acestu locu alu Transilvaniei au existatu inca pána tardiu dupa anulu 1850, institute superiori

7/8 pána in Ciucu, — adunandu pe fratii loru de tóta starea si rangulu.

In fine s'a promulgatu din parte-le ca in curendu va avea locu o adunare generala pe câmpulu comunei (Agyagfalva) Agiagfaleu unde a fostu adunarea din 1848 a secuiloru, de unde s'a ordínatu a se culege si cucurudiele inca in starea loru nematura. Vedeti dara neutralitatea ungariloru nostri!!

Maierau, in 28 Augustu 1877.

Dle Redactoru! Inca in tómn'a anului 1872 primiu binecuvéntarea Esc. Sele fericitului metropolitu Andreiu cá se potu umblá prin Romania in afaceri de a le bisericeii, a cárei'a preotu amu onóre se fiu.

In caletori'a mea avui onórea sa cercetez si pre parintele Demetriu Mateasiu rectorulu seminariulu din Romanu (Moldova) carele me primí cu tóta afabilitatea, ce-lu caracteriséza si cându érá sa me departezu, 'mi facea unu presentu modestu, pre care se-lu ducu ficei mele; si ce cugeta-ti dle Redactoru! in ce a constat presentulu acel'a? Erá „Char'a principateloró románe“ prelucrata la anulu 1856 de dlu Dubau si de sociulu seu Antonu Parteniú, in carea se afla tóte provinciile invecinate, dupa cum suntu Banatul, Transilvani'a, Bucovina, Basarabi'a si unele párti ale Bulgariei.

Dupa ce mi-amu plinitu missiunea concrediuta, m'amu reintorsu acasa, si soci'a mea, ai cárei parinti se afla in Romania, avu placere deosebita, vedendu presentulu ficei sele. Totu lucrulu — dupa cum vede 'ti — pórtu caracteru familiaru, dar' timpurile se schimba. In dilele trecute dlu Albert Iános, preotulu reformatu de aici, 'mi face vedut'a si se bucurá de char'a amintita, de carea acum'a in presente si uitasemu.

La 9/8 st. n. a. c. dlu jude proces. Körössi in absenti'a mea se duse la mine acasa si, presentându-se cá din oficiu, ceru dela soci'a mea char'a de mai susu, ceea ce nu o capatá, de óre ce eu fui absentu. La 10/8 n. presiedintele trib. reg. br. Conradsheim me citéza la Reginu, iá cu mine unu protocolu giganticu si me face sa tra-

de educatiune, in care se intálnia fragedulu invetiacelu romanu cu doi-osulu invetiatoriu romanu: se intálnia si se intielegea tatalu cu fiulu despre impartasire si primirea darului spiritalului sântu, despre invetiatura carea usioru strabatea la anima, pentru ca venea dela anima.

Dar' iér' numai aici aflá in acele tempuri o mare parte a teneriloru romani transilvaneni posibilitatea, de a se sustiené pre lángu studii pána la terminarea loru, pentru ca numai aici aflá multimea celoru lipsiti si brávi nutrimentulu materialu, fára de care nu s'a potutu si nu se póte castigá celu spiritualu. Aici si numai aici se plamadea, se dospéa, se frementá, se cocea si se impartia pánea inomisu necesaria celoru ce o meritau: se dá acestor'a „cipaii“, fora de care — credeti 'mi! multe, fórt'e multe din cele mai eminente talente romane, diamante de înaltu pretiu, aveau sa remána opace, necunoscute, perdute pentru noi, cari admirandule si folosindule acum produsele loru spiritalu, ne imprumutámu cu multumita indreptarea, orientarea nostra din splendórea loru.

Din institutele acestui benecuvéntatu locu au esitu si s'au respanditu mai in tóte regiunile locuite de romani, corifeii literaturii romane si intrepidii luptatori in tóte cauzele, privitóre la imbunatatirea sortii poporului romanu din Transilvani'a, prin urmare si la cultivarea acestui poporu.

Unu dintre acei corifei si antelupatori, ale caroru maretie fapte le cunóscemu parte din istoria, parte din esperientia-ne propria, avendu multi

mitu acasa dupa charta, ceea ce amu si facutu, ba! ce e mai multu, era pe aici sa me tiena in arestu preventivu, pâna cându va sosi actutu dela ministeriu, de ôre ce eu a-siu fi „bujtogo“ si mai lamuritu „daco-romanistu“ si umblu se spargu si se nimicescu liberal'a si fara parchia uman'a constitutiune magiara. Ce ce va alege din totu lucrulu nu sciu, destulu ca pâna un'alt'a s'a datu ordinu (ôre de unde vine poterea acést'a?) pre la oficiantii dela posta, cá se-mi desfaca tóte chartiele si epistolele, ce mi-arú sosi din vre-o parte.

Judecati dle Redactoru, in ce pusetiune se afla atotu-putericii nostri, cându ajungu sa se téma si de mine, carele sum unu preotu románu cu 100 de familii si trebuie sa me sustienu din ostenelele proprie dupa micuti'a mea proprietate eredita dela parinti, fara cá se-mi plesnéca prin minte se me apucu eu de reintemeierea imperatiei lui Traianu! Nu mi-amu denegatu si nici ca-mi voiu denegá vreodata simtiemintele románesci, cu atátu mai vertosu atunci, cându sciu cu positivitate, ca pre stapáni nostri intru atát'a i mostra consciintia pentru ne-tribniciele loru, in câtu nu au nici unu momentu de odichna si multamire cu ei insisi.

Amu rabdatu si rabdu insulte preste insulte din partea dujmaniloru, dar' dela unu timpu nu mai potu, de ôre ce si eu tienu multu la simtiulu de onóre si la demnitatea natiunei mele; de aceea trebuie se aducu la cunoscutia publica numai unele din cele nenumarate, pre care de le comiteam eu, séu altu románu, inea de pre atunci eramu osinditu in paradisulu celu din Vatiu, in care se desfata sermanulu Mileticiu. In lini'a prima trebuie se-mi exprim compatinirea fatia de prelatii bisericeii reformate, carea consacréza de preoti, persóne cá pre dlu preotu localu *Albert Iános*. Acestu individu a produsu numai reu in comun'a nóstra, de cându a ocupatu loculul tataneseu, carele traia in cea mai buna armonia cu repausatulu meu parinte protopopu Stefanu Branea. Locuitorii cei pacinici ai comunei Maieru, de cându a venit dlu Albert intre

noi, se paru a nu mai iesi din certe; mai ieri alalta-ieri numitalu domnu mi rapí cimiteriulu promitiendu-mi vedi domne ca mi-va dá densulu altulu mai acomodat, dar' acum nici ca mai vrea sa scie. Totu acestu renunmitu domnu amagi pre poporeniai sei si-i facu sa se deoblige, ca nu voru mai veni se-si macine bucatele la mór'a mea, nu mai cá se me ruineze; dar' poporulu vedienduse intr'adeveru dusu pre ghiacia, s'a saturatu pâna in gátu de densulu si astadi mai e gata se-lu alunge din comuna.

Atátu este de iubitu colegu *Alberth Iános* de cátra poporeniai sei, in câtu nu arare ori s'au insinuat la mine si pâna la 20 familii magiare rugandume se-i primescu de poporeni si credinciosi ai bisericeii méle: ceea ce in interesulu pasci nu amu facutu-o — pre unulu inse, de care-le nici de cum nu amu scapatu de si multu m'amu aparatu de dinsulu, au trebuitu se-lu primescu si din „Andrisu“ lamu prefacutu in „Andreiú“.

Dlu *Albert Iános* cu unu cuventu e intrigantulu si urditorulu tutururu releuru din comun'a nóstra; densulu e si caus'a incusitiunei, ce a cadiutu asupr'a-mi cá si din seninu; densulu s'a dusu pe la cei divini (!) si m'a denunciatu ca a-siu umblá se restornu totu ce e unurescu si a-siu fi celu mai mare daco-romanistu de pe aici. Se-i fia de bine! dar' se nu uite, ca respalt'a lui multa va fi la ; Me miru inse, ca auctoritatile mai inalte civile nu vedu cu cine au de lucru si dau credientulu la tóte flecurile, dupa cum se va vedé la timpulu seu.

Dar' dle Redactoru, ce sa ne mirámu de infricosiatii (!) nostri stapáni, ca se temu de tóte nalucirile fresce nascocite prin taberile contrariloru loru? Ei atátu suntu de negri la inima, câtu ochii sufletulu loru nu mai potu cuprinde nici un'a radia de lumina.

„Illicios intra muros peccator et extra“; nu e destulu ca stau pâna in grumadi in fâra-delegi, care acum i mostra neincetatu; preste acestea mai gramadescu pre intrecute atátu „pasia“ „basi-bozuculu“ dar' la aceste nu au ochi nici urechi, aceste suntu fapte

dintre noi placut'a ocaziune, si onórea de a fi fostu martori oculati ai binefacatórei loru activitati, si afla eternulu repansu in sinulu pamentulu acestui locu; ier' altii, consoti ai loru, adanga inea, spre mângaierea si nespus'a nóstra bucuria! — la insemnatatea si glorificarea loculu acestuia, lucrându in elu neincetatu si cu totu deadinsulu spre binele nostru alu tutururu: la perfectiunea literaturii romane si la cultivarea poporulu romanu.

Constatându deci cu placere si indestulare tóte acestea, sa profitámu, Domniloru si fratiloru, de ocaziunea adunárei nóstre de aici si mai ántaiu.

Sa salutámu loculul acest'a „palestr'a museloru romane“ cu tóta amórea si stim'a fiésca si fratiésca; sa'lu asecurámu despre respectulu, cei vomu pastrá pentru totu-deun'a in recunosceria beneficiiloru primite in elu si dela elu; dar' totu-deodata sa luámu si sa facemu, cá sa iá si ceilalti frati ai nostrii absentii angagementulu, obligamentulu, de alucrá din tóte poterile, cá sa devina câtu mai curundu si câtu mai multe comune románe din Transilvania provédute cu institute de educatiune, asiá precum e provédutu *Blasiulu* — apoi: sa ne aducemu cu pietate aminte, de cei ce intr'atata si-au iubitu neamulu, au iubitu poporulu romanu, câtu nu numai au traitu, dar' au si mórítu pentru elu, in folosulu lui; cari pâna cându erau in viétia, lucrau din tóte poterile loru, fara de nici unu pregetu, la omnilateral'a promo-

patriotice „more avitico.“ Defraudarea celoru 2100 fl. v. a. ce s'a constatatu dejá ca a comis'u fostulu colectoru de aici *Orbán Iános*, nu voiesce sa o vadia nimenea; comun'a trebuie se suferé si se-si venda vit'a cea din urma, pentru-cá sa acopere fraud'a acelu sierlatanu. Bietii ómeni (maioritatea absoluta ungruri) intru atátu s'au seturatu de ai loru, in câtu acum nu mai voru se puna in comuna nici unu oficialu de ungru, ci totu nu mai de romanu, de ôre-ce (chiaru ei marturisescu) acestia suntu ómeni sinceri.

Simtiulu de iubire crestinescu si de umanitate este atátu de tocitu in dlu colegu, *Alberth Iános* încátu pre la anulu 1872, cându 75 familie din comun'a nóstra le arsera tóte edificiele economice, aducându comitetulu parochialu reformatu conclusulu, cá sa se dee celoru arsi câte unu lemn de stejariu gratuitu din padurile colosali ale biserecii loru, care conclusu fiindu aprobatu si de ppresb. loru, d-sea a intervenitu cu tóte poterile, de acestu conclusu umanu s'a casatu, si acést'a din caus'a, ca nu cumva se-mi-se vina si mie, cá unulu dintre cei arsi vre-o ascia din padurea ungrésca.

Cându fu alegerea de membri in comitetulu cttensu aici in *Maierau*, se scóla in adunarea presideata de dlu pre atunci vice-comite *Horvath*, unu domnu proprietariu din *Holtmaros* cu numele *Bittoi* si afirma ca densulu e nobilu, cea ce scia lumea ca nu e adeveratu; mi-am permis a lu rogá se ne documenteze originea de nobilu, dar' densulu intornandumi spatele me indruma la , dicându acolo publice, se-i cetescu diplom'a. Dlu vice-comite inse nu afla lucrulu acest'a infamu demnu de atentiune. Ce dice-ti la ast'a dle Redactoru?

Inchiamu aceste, ca ce ocupu prea multu spatiu, dar' ve rogu se benevoiti a le publicá in totu cuprensulu.

Ioanu Branea,
parochu gr. or.

Varietáti.

* * * * * *La afacerea intre Bendorfu si Altien'a. Cá sa nu fia onor. publicu*

ternicului *Dumnedieu*, ca nu toti anticii nostrii anteluptatori si luceferi ne au parasitu; ca mai esista aici in loculu acest'a barbati románi absolutu devotati binelui nostru comunu, barbati de aceia, cari n'au incetatu, si — suntu siguru — nu voru incetá nici odata in viétia a respandi mult'a lumina, de carea dispunu, perfectiionandu cá pâna acum literatur'a romána si promovându cultivarea poporulu romanu; barbati, cari atátu in urm'a prestatiuniloru loru de pâna acum, câtu si prin dispositiunile si mediulócele, ce ne indreptatescu animele loru cele nobile a crede, ca le voru lasá poporulu románescu, voru vietiui in inim'a si memoriai acestui poporu in eternu. Sa salutámu pe acesti barbati románi cu tóta caldur'a fratiésca, sa le descoperimu perfect'a reverentia si inalta nóstra stima, si sa-i asecurámu despre succursulu, ce voim a le dá intru tóte, câte se potucere dela noi.

Déru acum voiu terminá indata Domniloru si fratiloru! Numai vre-o câte-va modeste observári amu sa mai facu la alu patrunea punctu din programulu siedintiei nóstre a II'a.

Dupa punctulu citatu avemu sa alegemu cu ocaziunea acést'a, presiedintii, oficialii si membrii comitetului Asociatiunei. Avemu sa implinim unu „actu“ intru adeveru „de mare importantia“ pentru realisarea scopuriloru urmarite de cátra Asociatiunea nóstra.

Mi permitu a vorbí de acum putientelu la acestu actu chiaru din

sedusu prin tendentiósele comunicári ale foiloru nemtiesci locali, se espune starea cea adeverata a lucrulu in urmatórele:

Comun'a romána *Bendorfu* jace imediatu lângá *Hirtibaciu*; ér' hotarulu de preste *Hirtibaciu* se tiene adi de *Altien'a*, de-si *Bendorfenii* inea si la anulu 1851 fura introdusi prin forurile militari de atunci in folosintia hotarului acestuia situatu chiaru lângá *Bendorfu*. Destulu ca adi se tiene hotarulu acest'a de *Altien'a* inse locuitorii din *Bendorfu* posedu rituri intrégi pre elu cá proprietate privata. Cu tóte acestea altienarenii intielegu dreptulu de proprietate astfeliu, ca *bendorfenii* sa-si póta folosí pamenturile sele numai dupa cum le vine altienareniloru la socotéla; neiertandu-le *bendorfeniloru* nici chiaru cându 'si cara bucatele sa-si pasca vitele pre pamenturile loru proprii.

Dupa incercári zadarnice de a si separá de totu pamenturile sele, *bendorfeniloru* le succese in fine inea la anulu 1874 a-si esoperá o sentintia judecatorésca, prin carea fura aperati in liber'a folosintia a proprietátei loru; ér' altienareniloru li se intredise stárnirea posesiunici *bendorfeniloru* pre lângá pedépsa de 500 fl. v. a. Acésta sentintia se aprobá in tóte instantiele si esecutarea ei se ordiná espresu din partea mar. Curii reg. ung. cá foru de cassatiune.

Cu tóte acestea altienarenii si continuara volnicijele loru, nimicindu in mai multe renduri semanaturile *bendorfeniloru*. Ér' esecutarea sentintiei judecatorésca intempina pâna adi pedeci altcum neindatinat.

Vediendu in fine altienarenii ca pre calea judecatorésca nu le succede acoperirea nedreptatiriloru comise fatia de *bendorfenii*, si incercara noroculu pre calea administrativa. Si aci eata ca au mai multu succesu. Dlu pretoru actualu ii opresce pre *bendorfenii*, pre bas'a statutului agrariu! dela aperarea mosiórei loru; altienarenii inea pradéza si nimicescu semanaturile *bendorfeniloru* dupa cum le place.

Astfeliu au bagatu altienarenii si si in luni'a trecuta stav'a de cai in cucurdiele *bendorfeniloru* si déca

considerarea marei lui importantie. *Dorescu fórté*, cá tocm'a pentru ca-i atátu de importantu actulu acest'a, sa ne pregatim cu totii câtu se póte de bine pentru cea mai corespondiétore, pentru cea mai salutará implinire a lui.

La realisarea dorintiei acesteia a mele s'aru contribuí — dupa modest'a-mi parere — fórté multu, déca toti acei onorabili membrii ai Asociatiunei, cari n'au apucatu a audí séu a cetí, ori au scapatu din memoria cuventulu rostitu asupr'a unui asemenea actu in adunarea generala dela Dev'a din 10—11 Augustu 1874 de cátra prea demnulu ei conductoru de atunci si tiparitu in fóia Asociatiunei Nr. 19 din 1874, si-arú castigá, inainte de a pasí noi la mentionatele alegeri, deplin'a cunoscutia a acelu cuventu si aru apretiui rogarea cuprinsa intr'ensulu, carea suna asiá: „Cu tóta sinceritatea animei mele Ve rogu Domniloru, cá inainte de tóte sa aveti inaintea ochiloru interesele Asociatiunei, si numai dupa aceea sa dati intrare la anim'a Domniloru Vóstre inspiratiuniloru amicali!“

In cretintia, ba chiaru in convingere, ca se va si face acést'a, salutu pe onorabili membrii ai Asociatiunei, aflati aici, cu celu mai cordialu „bine Ve amu aflatu!“ ér' pe cei ce au alergatu din apropiere si din departare incóce, i salutu cu celu mai calduosu „bine a-ti venit fratiloru!“ si invitându pe toti la lucru, deschidú siedintia adunárei generale a XVI.

cesti din urma au cutediatu a pemonorá cãii de pre mosiele loru, indata a urmatu porunc'a dlui pretoru, cá sa se eliberedie vitele pemonorate, ceea ce a si urmatu. Altienarenii indata ce si-au primitu vitele le-au bagatu é' in pamenturile bendorfeniloru. Si dupa ce acesti'a au „cutediatu“ a le pemonorá iera, altienarenii n'au mai alergatu la dlu pretore, ci tragendu clopotele si inarmandu-se cu pusci, pistóle, securi etc. au tabaritu in numeru de vre-o 400 inasi asupr'a bendorfeniloru si si-au eliberatu vitele cu puterea. In zadamu s'au imbiatu cei vre-o 30 bendorfeni ce s'au pututu aduná vediendu prapasti'a, ca voru eliberá é' vitele, déca li se va dá o adeverintia despre primirea loru, altienarenii n'au voit'u sa scie de acestea ci la „Hur'a“ judelui loru, incependu a puscá si dá din tóte pârtile i-au alungatu pre bendorfeni si au luat'u vitele dupa aceea au mai puscatu inca din pasiune in comuna, rábindu câte-va femei si unu pruncu. Dupu ce si-au scosu astfeliu vitele le-au dusu firesce é' pre pamenturile bendorfeniloru si a dóu'a di esindu é' de nou inarmati cu glót'a au mai pusstiutu si ceea ce au mai fostu crutiatu vitele loru in cucurudiele bendorfeniloru.

In aperare au ucisu si bendorfeni unu altienénu, dintre ei inse fura vulnerati 15, între cari 3 de mórte. Cu tóte acestea milit'a ce s'a tramisu afara fu inlocuita totu in Bendorfu, nu cum-va bendorfeni sa cutedie a se mai apará la vre-o alta ocasiune!

*** Aniversarea principelui Serbiei.**
Mercuri, 10 Augustu curentu, cu ocasi'a aniversárei nascerei principelui Milanu M. Obrenovici IV si a suirei Mariei sale pe tronulu Serbiei, s'a celebratu unu Te-Deum la capela bulgara din capitala.

La acésta serbare a fostu fatia d. Mihailu Cogalniceanu, ministrulu afaceriloru straine, d. Petronievici, agentu alu Serbiei insotitu de functionarii agentiei, unu adjutant'u domnescu, d. comandant'u alu divisiéi II teritoriala.

Dupa terminarea oficiulu, d-lu ministru Cogalniceanu a mersu, insotitu de unu adjutant'u domnescu, intr'un'a din trasurile curtiei, la otelulu agentiei Serbiei, spre a face dlui agentu visit'a oficiala de felicitare. „T.“

*** Cándu n'aveamu ce face,** trebuiá sa-si intituleze scriitoriulu siruriloru, care a scrisu in „Gaz. Tr.“ Nr. 63:

„Dela Sibiiu aflámu, ca alégerile dela Blasiu au produsu o specie de revólta in mai multe spirite, care se póte asemena cu a buniloru abderitani, candu ei au declarat'u pe Demokritos de smintitu si au chiebatu pe Hippocrates cá sa-lu vindece, acél'a inse le spuse ca Demokritos este mai senatosu de cátu ori care altulu, de cátu Strobilos si de cátu senatul'u întregu. Mai tardiu veni Euripides la ei, déra nici acél'a nu a fostu in stare de a i capacita. Cea din urma catastrofa fú, ca abderitanii mai buerosu emigrara din Abder'a cu Strobilos in frunte, de cátu se cunósca erórea loru.“

Intr'o conversatiune, espectoratiune acestei'a i se dete urmatórea laconica calificatiune: „Haluccinatiuni de ale lui“

*** Nenorocire** Dupu o seceta indelungata au ploatu pe aci in 15 Aug. o plóia buna insocita in sa de o tempestate in fricosiata, cu carea ocasiune fulgerulu a lovit'o copila de 10 ani a singurei familii unguresci din comun'a romanésca Palosiu. Copil'a la momentu a muritu. S'au fostu aprinsu si vestmintele de pe ea si nisce materialu din podulu casei; dara au fostu stinse. In casa cu copil'a s'au aflatu mum'a ei si inca doi copii, cari in sa au remasu neatinsi de fulgeru.

*** Cetimu** in „Curierulu Balasani“:

(Prisonieri). Cu trenulu de Joi au mai sositu in Iasi dóue transporturi de prisonieri turci: unulu de vre-o suta si altulu de vre-o siese sute ómeni, între cari si 9 oficieri. In aceea-si di ei au fostu indreptati spre Russi'a pe calea ferata Iasi-ungheni.

(Domnulu N. Rosetti Rosnovanu).
— Parinte de familia si membru din inalt'a aristocratia a lasiloru, care indata ce Romani'a a declarat'u resboiu s'a grabitu a luá armele benevolu si a merge la cámpulu de onóre, a venitu sa si vada familia si in curendu se va întórcé ierasi acolo unde se grabescu a alergá toti adeveratii fii ai patriei. Onóre acelor cari imitéza esemplulu dlui Rosnovanu. Patri'a li va fi recunoscátóre.

**** Nou'a carta strategica a teatrului resboiului turco-rusu din Europ'a si Asi'a** in limb'a romána, de carea facuramu amintire cu alta ocasiune si o recomandasemu publiculu se afla dupa cum suntemu informati, in depositu in tipografi'a nostra archidiececana, de unde se póte capetá esemplariulu, in loco **60 cr.** cu post'a **65 cr.** Atragemu dara de nou atentiunea publiculu asupr'a acestei carte indispensabile in timpul de fatia pentru fia-care cetitoriu de diurnale.

**** Directiunea posteloru** din Sibiiu anuncia ca activitatea statiunei postale din Elópatak (Valcele) se prolongesce in anulu acést'a pâna la 15 Septembrie.

Burs'a de Vien'a.

Din 20 Augustu (1 Sept.) 1877.

Metalicele 5%	64 20
Imprumutulu nat. 5% (argintu)	67 —
Imprumut. de statu din 1860	112 25
Actiuni de banca	840 —
Actiuni de creditu	196 50
London	119 05
Oblig. de desdaunare Unguresci	75 —
„ „ „ Temisiorene	74 75
„ „ „ Ardelesensi	74 —
„ „ „ Croato-slavone	— —
Argintu	104 20
Galbinu	5 67
Napoleonu d'auru (poli)	9 55
Valut'a nóua imperiale germána	58 50

Nr. 2124. Plen.

Publicare de licitatiune.

Economatulu pentru 50 elevi, unu inspectoru si doi servitoru, in seminariulu archidiececanu gr. or. din Sibiiu se va esarendá din partea consistoriulu archidiececanu pe $9\frac{1}{2}$ luni, adica dela 15/27 Septemvre a. c. pâna la 30 Iuniu (12 Iuliu) 1878.

Doritorii de a primí asupr-le acestu economat'u au a-si face ofertele in scrisu la consistoriulu archidiececanu pâna la 1/13 Septemvre. a. c.

Conditiiunile mai de aprópe se potu aflá in cancelari'a archidiececana.

Sibiiu, 18/30 Augustu 1077.

Dela consistoriulu archidiececanu gr. or.

1—3

Concursu.

Pentru ocuparea vacantei statiuni invetiatorecsi la scól'a confessionala gr. res. din Vingardu ppbiteratulu S. Sebesiului se escrie concursu pâna in 25 Sept. 1877 st. v. cându va fi si alégera.

Emolumentele suntu:

1. Salariu anualu de 200 fl. v. a.
2. Cortelul cu o pivnitia in edificiulu scólei, si
3. Lemne pentru incalditu 2^0 .

Doritorii de a imbracá acestu postu au de a-si inaintá la scaunulu propr. gr. res. in Sebesiu cererile instruite cu urmatórele documente: testimonii despre absolvarea gimnasíului de josu, a cursulu pedagogico-teologicu, despre cunóscaerea cantáriloru bisericesci si de calificatiune pâna la susu pusulu terminu.

Vingardu, 15 Augustu 1877.

Comitetulu parochialu in contielegere cu ppbiterulu.

1—3

Concursu.

Pentru deplinirea postulu vacantu de invetiatoritia pentru class'a 1-a si a 2-a la scóla comunala din Orsiova-vechia, in comitatulu Séveriniului, se escrie prin acést'a concursu pâna la 15. Septembrie a. c. st. n.

Emolumentele suntu urmatórele: Unu salariu anualu de 400 fl. v. a. si 120 fl. v. a. bani de cortelul.

Cea ce doresce a ocupá acestu postu are recursulu scrisu cu mân'a propria si instruat'u cu tóte documentele recerute prin care va avea a dovedi calificatiunea pedagogica si neincungiarabilu cunoscinti'a limbei germane si romane si numai pentru preferintia incátu va fi cu potintia si acelei magiare, subscrerne pâna la terminulu susu arátatu presidintelu scólei comunale de dupe care apoi póte fi alésa camdedodata pre unu anu numai ca invetiatoritia provisoria si apoi dupa doveditu sporiu dupa aceea cá definitiva.

Orsiov'a-vechia in 26/14 Aug. 1877.

Presidentulu senatulu scolaru

1—3

Newirth.

Nr. 203.

Concursu.

Pentru ocuparea statiunei invetiatorecsi in comun'a Verdu, ppresbiteratulu Nocrichiului-Cincu mare devenita in vacantia, se escrie prin acést'a concursu cu terminulu pâna la 12 Septembrie a. c. cu emolumentele in bani 80 fl. v. a. din fondurile bisericeii si alu scólei, si dela 80 familii câte unu prándiu si câte un'a cina de bucate, cuartirul si lemne de focu.

Doritorii de a ocupá acést'a statiune au a-si aterne petitiunile pâna la terminulu indicatu, la subscribulu instruite la intieselulu stat. org.

Nocrichiu, 12 Augustu 1877.

In contielegere cu comitetulu parochialu.

G. Maieru m. p.
adm. ppescu.

2—3

Nr. 170.

Concursu.

Pentru ocuparea postulu de invetiatoriu la scól'a populara gr. or. din fili'a Bastelecu, se escrie concursu pâna la 15. Septembrie a. c.

Emolumentele impreunata cu acestu postu suntu:

1. Dela 75. familii câte un'a ferdela cucuruzu sfarmitu,
2. Dela elevi tacs'a scolaru a 1 fl. face 45 fl. v. a;
3. Lemnele de lipsa dela parintii scolaliloru,
4. Cuartirulu liberu in edificiulu scólei.

Doritorii de a ocupá acestu postu, au a-si aterne suplicele loru instruite in sensulu statutulu organicu, pâna la terminulu de susu, la oficiulu protopresbiteralu gr. or. in

Brasiovu in 13 Augustu 1877.

In contielegere cu comitetulu parochialu.

Ioanu Petricu m. p.
ppresbit.

2—3

Concursu.

Pentru ocuparea statiunei invetiatorecsi la scól'a confessionala gr. or. din Cetea, protopresbiteratulu Albei-Iulie, cu terminu pâna la 29 Augustu a. c. st. v.

Emolumentele:

1. Salariu, pe anulu scol. 1877/8, 140 fl. v. a. si anume:
 - a) din fondulu scolasticu 60 fl. solviti anticipative in rate lunarie.
 - b) 80 fl. dela parintii prunciloru obligati a frecuentá scól'a.
 2. Cuartirul liberu in edificiulu scólei; si
 3. Lemne suficiente de incalditu.
- Doritorii, cari voiescu a ocupá acést'a statiune invetiatorecsa, sa-si

inaintedie cererile loru la subscribulu — provedinte cu documentele prescrise de statutulu org. si legea scolaru — pâna la terminulu susu indigatatu.

Alb'a-Iuli'a, in 8 Augustu 1877.

In contielegere cu comit. parochialu.

Alexandru Tordosiánu m. p.
3—3
protopresb. gr. or.

Concursu.

Pentru ocuparea statiunei invetiatorecsi din Crisciori cu léfa annuala de 180 fl. bani gat'a, cuartirul si 2 steng. cubici de lemne de focu, se escrie concursu pâna in 20 Sept. a. c.

Doritorii de a fi alesi au a-si trimite petitiunile loru instruite conformu legiei, alaturándu testimoniu de calificatiune, la subsemnatulu in Bradu (com. Hunedórei).

Bradu, 9/8 1877.

In contielegere cu comitetulu parochialu.

N. I. Miheltianu,
prot. gr. or. a Zarándului.

3—3

Nr. 157 — 1877.

Concursu.

Pentru ocuparea postulu de invetiatoriu la scól'a romána gr. or. din opidulu Dev'a, se escrie concursu pâna in 8 Septembrie st. v. a. c.

Emolumentele suntu:

Salariu annuale 300 fl. v. a. cuartirul in edificiulu scólei si lemne de incalditu si unele accidentii stolari.

Dela concurenti se cere se fia pedagogi absoluti cu esamenu de calificatiune; sa cunósca limb'a magiara, si incátu-va si cea germana, pre lángu aceste va fi preferitu celu ce va sci cantárilu bisericesci si tipiculu.

Suplicele instruite in sensulu statutulu organicu si legiei scolarie se voru adresá lu acestu oficiu protopresbiterale pâna la terminulu de susu.

In contielegere cu comitetulu parochiale.

Dev'a, in 8 Augustu 1877.

Ioanu Papiu m/p.
ppresbiteru.

3—3

Nr. 57 — 1877.

Concursu.

Pentru ocuparea postulu de invetiatoriu la scól'a romána gr. ort. din comun'a Fintoagu se escrie concursu pâna in 8 Septembrie st. v. a. c.

Emolumentele suntu:

Salariu annuale in bani 72 fl. v. a.; in naturale 64 mertie, parte grâu parte cucuruzu; 4 stángenii de lemne si cuartirul in edificiulu scólei cu gradina de legume.

Concurentii pedagogi absoluti cu esamenu de calificatiune, voru avé a-si adresá suplicele loru instruite in sensulu statutulu organicu, la subsemnatulu oficiu protopresbiterale in Dev'a pâna la terminulu indicatu.

In contielegere cu comitetulu parochiale.

Dev'a, 8 Augustu 1877.

Ioanu Papiu, m/p.
protopresb.

3—3

Unu inspectoru

versatu in afaceri de asecuratu si cu cunoscintia de persóne se cauta din partea bancai gen. de asecuratiune mul. „Transilvani'a“ in Sibiiu.

Tinerii, cari dorescu sa intre pe carier'a acést'a asemenea se primescu.

Oferte suntu a se adresá la directiunea numitului institutu.

2—2